

ΥΦΗ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΠΟΥ ΑΝΤΑΝΑΚΛΑ ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ

ΑΛΕΚΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Έχουμε διατυπώσει ότι τα άτομα του υδρογόνου, αποτελούνται από δύο περιστρεφόμενες φουσαλίδες περί το κέντρο μάζας τους και αποτελούνται από αραιότερο από τον περιβάλλοντα αιθέρα. Εδώ θα δούμε τις πυκνότητες και το ιζώδες του αιθέρα και άλλα μεγέθη, όπως ακτίνα των φουσαλίδων.

Διατυπώσαμε την προηγμένη μορφή της ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ¹ που απηχεί στην κοσμοθεωρία ΤΟ ΙΔΙΟΝ και εδώ θα μαθηματικοποιήσουμε την θεωρία, δημιουργώντας νέα μαθηματικά. Η απώτερη, ανώτερη πραγματικότητα, είναι η αιτία δημιουργίας κόσμων, και συμπάντων που αντιστοιχούν σε αυτούς τους κόσμους. Στον δικό μας κόσμο, αφού αυτογεννήθηκε στα σπλάχνα του μηδενός η θεά, αυτή δημιούργησε τον κόσμο μας. Οι ιδέες που επινόησε, βρίσκονται στην αποθήκη της αΐλου απώτερης πραγματικότητας του μηδενός και δημιούργησε τον κόσμο μας. Αλλά η θεά, δημιούργησε και άλλους κόσμους διαφορετικούς, ο τελευταίος από τους οποίους δεν λειτούργησε ακόμη και μένει η ανθρώπινη συνεργασία στην κατεύθυνση αυτή και τούτη η εργασία είναι η ενδεδειγμένη.

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

Η εργασία αυτή υιοθετεί την μεθοδολογία της ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ. Υπάρχουν αρχές, ή άλλως δόγματα, ή άλλως αιτήματα, ή άλλως αξιώματα, για να δημιουργηθεί η θεωρία.

Βασικό δόγμα είναι το αγέννητο της απώτερης ανώτερης πραγματικότητας, Δεύτερο δόγμα η αυτογέννηση της Θεάς. Η θεά είναι δημιουργός του Όλου. Η δημιουργός δημιουργεί με την βοήθεια του απώτερου μηδενός.

Το Όλο έχει λογική συνάφεια, που αποκαλύπτουν οι επαγωγικοί συλλογισμοί, καθώς και οι απαγωγικοί.

Στο Όλο κυριαρχεί η αιτιοκρατία και το αυτεξούσιο του ανθρώπου είναι προϊόν, παραστάσεων και της λογικής του ανθρώπου, όποια και αν είναι.

ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

¹ THE TOTAL THEORY, International Journal of Mathematics and Physical Sciences Research, Apr2020-Sept2020

Όπως γνωρίζετε, υπάρχουν οι φυσικοί αριθμοί $1,2,3,4,\dots$ που καλούνται θετικοί ακέραιοι.

Υπάρχουν και οι αρνητικοί ακέραιοι και το μηδέν, που συμβολίζονται, $0,-1,-2,-3,\dots$. Και προέκυψαν από λύση της εξίσωσης $x+b=a$ και a,b , φυσικοί αριθμοί. Φυσικοί και αρνητικοί ακέραιοι το σύνολο των ακεραίων.

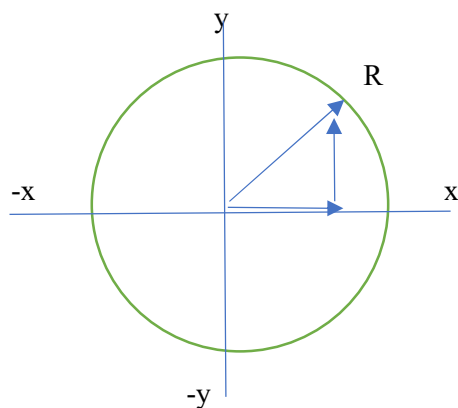
Υπάρχουν και οι ρητοί αριθμοί ή κλάσματα και προκύπτουν από την λύση της εξίσωσης $bx=a$, $x=a/b$, $b \neq 0$. Το σύνολο των ακεραίων είναι υποσύνολο των ρητών αριθμών.

Υπάρχουν και οι άρρητοι αριθμοί, όπως $2^{1/2} = 1.41423\dots$, και $\pi = 2.14139\dots$, δηλαδή αριθμοί που δεν είναι ρητοί (a/b).

Το σύνολο των ρητών και των αρρήτων, είναι οι πραγματικοί αριθμοί. Αν αντιστοιχήσουμε σε ένα αριθμό ένα αντικείμενο, οι θετικοί αριθμοί αντανakλούν την φύση, την ύλη, ενώ οι αρνητικοί αριθμοί αντανakλούν την μη ύλη, το άυλο. Έτσι, για να αντανakλαστούν ταυτόχρονα όλοι οι αριθμοί, γίνεται αναγκαία η δημιουργία των μιγαδικών αριθμών και ιδιαίτερα των φανταστικών, που απηχούν στο άυλο.

Η εξίσωση $x^2 + 1 = 0$ δεν λύνεται με τους παραπάνω αριθμούς και συνεπώς είναι αναγκαία η εισαγωγή της φανταστικής μονάδας $(-1)^{1/2} = i = x$. Η ρίζα του αρνητικού πραγματικού αριθμού -1 , γίνεται η αιτία της δημιουργίας των φανταστικών αριθμών. Και οι μιγαδικοί αριθμοί, έχουν την μορφή, $z = x + iy$, και x, y είναι πραγματικοί αριθμοί.

ΠΟΛΙΚΗ ΜΟΡΦΗ ΤΩΝ ΜΙΓΑΔΙΚΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ

Ο $y, -y$ είναι ο άξονας των φανταστικών αριθμών και ο $x, -x$, ο άξονας των πραγματικών αριθμών των Καρτεσιανών συντεταγμένων. Και στις Καρτεσιανές συντεταγμένες $z = x + iy$.

Οι μιγαδικοί αριθμοί είναι διανύσματα και το x και το y σχηματίζουν γωνία θ όπως στο ανωτέρω σχήμα. $R =$ ακτίνα κύκλου και άθροισμα των διανυσμάτων x, y . Έτσι,

$$x = R \cos \theta, y = R \sin \theta \text{ και}$$

$$z=x+iy=R(\cos\theta+isin\theta)$$

είναι ο μιγαδικός αριθμός σε Καρτεσιανές και Πολικές συντεταγμένες.

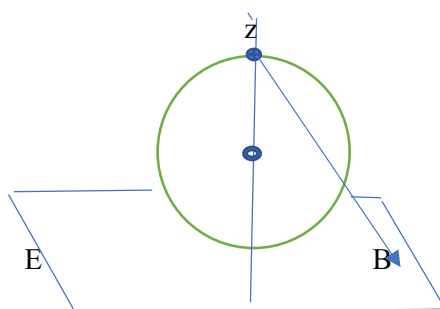
Όπως διαπιστώνετε, οι Καρτεσιανές και οι Πολικές συντεταγμένες, βρίσκονται στο επίπεδο των x,y . Δηλαδή υπάρχει η μονοδιάσταση του χώρου και η φανταστική μονοδιάσταση του χώρου, έτσι είναι δισδιάστατος χώρος που αντιστοιχεί στον μιγαδικό αριθμό, που αποτελείται από διανύσματα.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Όπως αναπτύχθηκε στην ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ, με την φαντασία της Θεάς που φαντάστηκε την κατανομή απείρων σημείων, έθεσε σε ταλάντωση τα άπειρα κατανεμημένα σημεία του τρισδιάστατου χώρου, γεννάται άπειρος αιθέρας με μία μεγάλη φυσαλίδα αραιότερου αιθέρα, που είναι το κέντρο ελέγχου του Όλου. Μία διάμετρος αυτής της φυσαλίδας-σφαίρας, ας πούμε η Δx , είναι ο μονοδιάστατος κόσμος. Όπως ξέρετε η ευθεία εκτείνεται σε μία διάσταση. Στην πραγματικότητα είναι 4διάστατος, γιατί υπάρχει και η διάσταση του χρόνου που συμβαίνει στην ίδια διάσταση του χώρου και υπάρχει και η φανταστική διάσταση του χώρου και η άλλη του χρόνου.

Ο Λόγος είναι τρόπος ύπαρξης του μηδενός. Το οποίο εγκλείει στην άπειρη άυλη ενέργεια και τις δυνάμεις μέσα του. Μία δύναμη είναι η $F=-Cz$, και $z=R\cos(\omega t+\phi)$, είναι η μονοδιάστατη ταλάντωση της F και η ενέργειά της είναι, $E=Cx^2 =mv^2$. Η m δεν είναι η μάζα σφαίρας του κόσμου μας, αλλά αντιστοιχεί στην μάζα και είναι μικρές φυσαλίδες αιθέρα σε γραμμή, σε ακτίνα R της κεντρικής φυσαλίδας του Όλου, που πυκνώνονται και αραιώνονται τα τμήματα της R με συχνότητα ω .

Ο κόσμος αυτός είναι μη υλικός γιατί συμβαίνει εξ ολοκλήρου μέσα στην κεντρική φυσαλίδα. Τροφοδοτείται με ενέργεια από τον κεντρικό ταλαντωτή μικρή σφαίρα πυκνού αιθέρα. Στο βόρειο πόλο των θετικών z , εφάπτεται όταν η ταλάντωση R των φυσαλίδων φθάσει εκεί, στον ταλαντωτή². Το σχήμα παρακάτω αντανακλά την πραγματικότητα.

² Στην αρχική σύλληψη της θεωρίας, θεωρήθηκε ότι ο ταλαντωτής είναι το κέντρο ελέγχου, μικρός και βρίσκεται στο κέντρο της κεντρικής φυσαλίδας, αλλά βρίσκεται στον φλοιό, στον βόρειο πόλο και προγραμματίζονται οι ρυθμοί των ταλαντώσεών του που μεταδίδει στο κέντρο ελέγχου, από ατομικό computer.

Κεντρική σφαιρική φυσαλίδα με το κέντρο της και βόρεια τον ταλαντωτή μικρή σφαίρα Ιδιον που μεταδίδει την ταλάντωσή του στην κεντρική μικρή σφαίρα ελέγχου των συμπάντων και επί του φλοιού ένα επίπεδο-σύμπαν που εφάπτεται του φλοιού στο νότιο άκρο. Κάθε ευθύγραμμο τμήμα zB που φεύγει από τον ταλαντωτή και καταλήγει στο επίπεδο E στο B π.χ., τέμνει τον φλοιό της κεντρικής φυσαλίδας.

Είναι $z=1=R$, $(-z)=-R$ και $(-z)^2+1=0$ και $-z=i$. Στην περίπτωση αυτή, γίνεται μία πραγματική ταλάντωση της R στον θετικό z και πάνω στην διάμετρο $2R$, κατά τμήματα ΔR και μία ταλάντωση φανταστική, στον αρνητικό $-z$, $-R=1i$. Ήδη σας είπαμε ότι τα θετικά αντιστοιχούν στον πραγματικό κόσμο και τα φανταστικά στον αρνητικό και εδώ ο $+z=1=R$ αντιστοιχεί στον πραγματικό και ο $-z=-R=1i$. Η ταλάντωση της κεντρικής φυσαλίδας R του πραγματικού κόσμου, φθάνει στον στο κέντρο ελέγχου των συμπάντων (κεντρική φυσαλίδα), από όπου τροφοδοτείται με ενέργεια. Ο μονοδιάστατος κόσμος βρίσκεται στον άξονα συντεταγμένων z και με $R=z=1$ την ακτίνα ταλάντωσης του πραγματικού κόσμου και $-z=1i=-R$ η ακτίνα R είναι και της ταλάντωσης του φανταστικού κόσμου, που συμβαίνει στην φαντασία της θεάς προσώπου και στην αποθήκη του τρόπου για ύπαρξη στο απώτερο μηδέν!

Ο μιγαδικός αριθμός $z=R+i(-R)=R(\cos\theta+i\cos(\theta+\pi))$. Αντιστοιχεί στις πολικές συντεταγμένες της μίας διάστασης, όταν ο κόσμος είναι μονοδιάστατος. Αλλά στην πραγματικότητα είναι τρισδιάστατος, γιατί υπάρχει και η διάσταση του χρόνου ταλάντωσης και η φανταστική ακτίνα.

Ο ΔΙΣΔΙΑΣΤΑΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ

Αναφέραμε ήδη, ότι οι μιγαδικοί αριθμοί και οι πολικές τους συντεταγμένες, είναι δύο διαστάσεων, δηλαδή παριστάνουν επίπεδο. Αλλά το επίπεδο του χώρου, το προσδιορίζουν τρία σημεία, που μπορούν να είναι οι κορυφές ενός κανονικού τριγώνου. Το κανονικό τρίγωνο είναι εγγεγραμμένο στον κύκλο και ο κύκλος αυτός βρίσκεται στον φλοιό της κεντρικής φυσαλίδας, δηλαδή ο δισδιάστατος κόσμος του χώρου, που αντιστοιχεί στον κύκλο, βρίσκεται εντός της κεντρικής φυσαλίδας. Η ακτίνα των πολικών συντεταγμένων είναι μονάδα (1), όπως και στον μονοδιάστατο κόσμο.

Το θεώρημα του De Moivre είναι,

$$z^n = \{R(\cos\theta + i\sin\theta)\}^n = R^n(\cos n\theta + i\sin n\theta)$$

Αν ένας αριθμός $w^n = z$, τότε η ρίζα που απορρέει είναι,

$$z^{1/n} = \{R(\cos\theta + i\sin\theta)\}^{1/n} \\ = R^{1/n} \{ \cos[(\theta + 2k\pi)/n] + i\sin[(\theta + 2k\pi)/n] \}, k=1,2,3,\dots,n-1.$$

Αν και μόνο $z \neq 0$ τότε έχει n διαφορετικές ρίζες και ο z είναι τάξεως n . Η τάξη n αντιστοιχεί στις διαστάσεις και οι διαστάσεις στον δισδιάστατο κόσμο του χώρου (κύκλος, τρίγωνο), είναι οι δύο του χώρου και ο μονοδιάστατος χρόνος, αλλά και οι δύο φανταστικές διαστάσεις του χώρου και ο φανταστικός χρόνος, άρα $n=6$, ($z_y = x + iy$, $z_x = y + ix$, και η μονοδιάσταση Δt , από το $x = x_0 + v\Delta t$, $y = y_0 + v\Delta t$, $x_i = x_{i0} + v\Delta t_i$, $y_i = y_{i0} + v\Delta t_i$). Αν επιλύσουμε ως προς Δt και Δt_i βρίσκουμε την πραγματική και φανταστική διάσταση.

$$z = R(\cos 2k\pi/n + i\sin 2k\pi/n) = Re^{2k\pi i/n}, k=1,2,3,\dots,n-1,$$

Αν $z^n = 1$, $n=1,2,3,\dots$, είναι η εξίσωση του όλου που κάθε κόσμος της αντιστοιχεί σε μία ρίζα n και όχι όλα τα n στην πράξη, τότε έχει ρίζες τάξεως n της μονάδας και δίδονται από την σχέση, και $R=1$, ο μοναδιαίος κύκλος, που ήδη υποθέσαμε για την R της κεντρικής φυσαλίδας.

Οι ρίζες είναι $1, \omega, \omega^2, \omega^3, \dots, \omega^{n-1}$ και,

$$\omega = \cos 2\pi/n + i \sin 2\pi/n = e^{2\pi i/n}$$

Γεωμετρικά³ οι ρίζες αυτές παριστάνουν τις n κορυφές κανονικών πολυγώνων, όπως το κανονικό τρίγωνο που έχει τις τρεις κορυφές που προσδιορίζουν το επίπεδο του χώρου και βρίσκεται εντός της κεντρικής φυσαλίδας. Και $\omega = \cos 2\pi/6 + i \sin 2\pi/6$, αντιστοιχεί στο κανονικό τρίγωνο του χώρου και του κύκλου του, του κόσμου των δύο διαστάσεων του χώρου και του χρόνου και των δύο φανταστικών διαστάσεων του χώρου και της φανταστικής του χρόνου. Αλλά οι δύο διαστάσεις του φανταστικού χώρου, όπως θα δούμε παρακάτω, συμπύσσονται σε μία, οπότε ο κόσμος είναι 4διάστατος.

Όπως στον μονοδιάστατο κόσμο του χώρου και εδώ στον δισδιάστατο (και με τον χρόνο τρίτη διάσταση και τις δύο φανταστικές διαστάσεις), θα έχουμε κύματα επιφανείας, ενώ στον μονοδιάστατο έχουμε ακτινικά, γραμμικά. Είναι κάπως σαν τα κύματα επιφανείας νερού, μόνο που εδώ είναι πύκνωμα αραιώμα επιφανείας αιθέρα. Όπως στις πολικές συντεταγμένες, τα κύματα θα έχουν την μορφή,

$$R = R_{xz} \cos(\omega t + \varphi),$$

x, z το επίπεδο του κύκλου σε καρτεσιανές συντεταγμένες. Τα κύματα ανακλώνται στον φλοιό και επιστρέφει το πύκνωμα στο κέντρο της φυσαλίδας. Η δύναμη είναι $F = -CR_{xy}$ και η ενέργεια $E = m\omega^2 \pi R^2 \cos^2(\omega t + \varphi)$, όπου $m = \rho$ αιθέρας των φυσαλίδων του επιπέδου, που αντιστοιχεί στην μάζα του δικού μας κόσμου. Και ο αιθέρας αντιστοιχεί σε αραιή μάζα και το επίπεδο του κόσμου αυτού, έχει μία στρώση φυσαλίδων επίπεδη και κυκλική εντός του φλοιού της κεντρικής φυσαλίδας.

Η ΕΞΙΣΩΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Η εξίσωση $z^n = 1$, είναι η εξίσωση όλων των κόσμων, που απορρέουν από την απώτερη πραγματικότητα του μηδενός. Κάθε κόσμος απορρέει από το μηδέν που είναι και μονάδα και η ρίζα του z μπορεί να αντανακλά έναν κόσμο. Στον δισδιάστατο κόσμο του χώρου, με τον χρόνο και τις δύο φανταστικές διαστάσεις του χώρου και ένα του χρόνου, $n=6$, ενώ στον μονοδιάστατο του χώρου υπάρχει το ιδιαίτερο καθεστώς που περιγράψαμε ήδη ($n=4$). Μονοδιάστατος και δισδιάστατος χώρος των κόσμων και ο χρόνος, βρίσκονται εντός της κεντρικής φυσαλίδας και υπάρχουν άπειρα επίπεδα των κύκλων που έχουν κοινή διάμετρο. Ενώ ο μονοδιάστατος κόσμος του χώρου είναι ένας, οι δισδιάστατοι θα μπορούσαν να είναι άπειροι και όλοι εντός της φυσαλίδας. Ο δισδιάστατοι πραγματικοί κόσμοι του χώρου είναι δύο, με κοινές διαμέτρους η μία στον άξονα z και η άλλη στον x διασταυρούμενες. Συνεργαζόμενοι οι δυνητικά υπάρχοντες άπειροι δισδιάστατοι κόσμοι του χώρου, δίδουν κύματα όγκου στην σφαίρα της κεντρικής φυσαλίδας, όταν συντονίζονται. Τα κύματα δεν είναι μόνο της μορφής της απλής αρμονικής ταλάντωσης που δόθηκε, αλλά και πιο πολύπλοκα.

Στο σημείο αυτό πρέπει να πούμε, ότι κόσμοι μεγαλύτερων των οκτώ ($n=12$) διαστάσεων βρίσκονται εκτός της κεντρικής φυσαλίδας και έχουν όλοι μία έδρα που εφάπτεται στον σφαιρικό ταλαντωτή που βρίσκεται στο βόρειο πόλο της κεντρικής φυσαλίδας, στον βόρειο πόλο του φλοιού. Στις έδρες αυτές είναι εγγεγραμμένοι κύκλοι και όλοι οι κύκλοι είναι στην πραγματικότητα κυκλικοί δίσκοι και όχι ίσοι, σαν να είναι σε μία έδρα του κανονικού πολυέδρου που αντιστοιχεί στον n κόσμο, n εδρών. Έχουν πάχος μικρό, η τομή του δίσκου

³ ΜΙΓΑΔΙΚΕΣ ΜΕΤΑΒΛΗΤΕΣ Μ. Spiegel, σελ. 5

στην διάμετρό του, δίδει μικρό πάχος παραβολής, με εκκεντρότητα πολύ μικρή. Η παραβολή είναι σχεδόν επίπεδη, με λίγο πάχος στο κέντρο του δίσκου και ο δίσκος αυτός που εφάπτεται στον σφαιρικό ταλαντωτή, είναι σε κοινή βάση συμπάντων που αντιστοιχούν σε όλους τους κόσμους που δημιουργήθηκαν.

Κοινή βάση που αντιστοιχεί σε κάθε ένα σύμπαν, των κόσμων αυτών και οι δίσκοι εγγεγραμμένοι των εδρών των κανονικών πολυέδρων. Και η κοινή βάση, καλύτερα δίσκοι που αντιστοιχούν σε σύμπαντα διαφορετικών κόσμων, που εφάπτονται στον σφαιρικό ταλαντωτή και είναι περιγραμμένοι του φλοιού (το πολύεδρο στο οποίο ανήκουν). Και σαν κοινοί-κοινοί δίσκοι, περιζήτητοι!

Ξαναδείτε το σχήμα της κεντρικής φουσαλίδας με τον σφαιρικό ταλαντωτή, το κέντρο της το κέντρο ελέγχου των συμπάντων και ένα επίπεδο E που εφάπτεται στον νότιο όμως πόλο. Αν το επίπεδο αυτό ήταν τετράγωνο, τότε ο εγγεγραμμένος του κύκλος- δίσκος, θα ήταν το σύμπαν που βρισκόμαστε, παράλληλο στο κοινό δίσκο και σε πλευρές κύβου. Ο σφαιρικός ταλαντωτής σε χρόνο πολύ μικρότερο της περιόδου του ατόμου του υδρογόνου, μεταδίδει στο κέντρο ελέγχου και αυτό σε όλα τα σύμπαντα, τους νόμους που διοικούνται αυτά και ρέει αιτιοκρατικά η κίνησή τους.

ΣΤΟΝ ΔΙΣΔΙΑΣΤΑΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΧΩΡΟ x,y

Τα παραπάνω σημαίνουν ότι όταν έχουμε $y = x + iz$ και $x = y + iz$ και $y - x = x - y = 0$ οπότε $(y - x)^2 = -z^2$. Και $iz = (y - x)$. Τότε οπότε οδηγούμαστε στο ότι $(y - x) - iz = 0$. Αλλά μπορούμε να το λάβουμε και ίσο με την μονάδα, αφού το μηδέν είναι και ένα, οπότε ο μιγαδικός αριθμός $z_{xy} = (y - x) - iz = 1$ των δύο διαστάσεων είναι που αντιστοιχεί του μονοδιάστατου πραγματικού χώρου (οι 2 διαστάσεις είναι, $x - y, iz, t$ και οι δύο x, y , είναι του πραγματικού χώρου που τώρα γίνονται μία η $x - y$)

$$z^4 = 1 = [(x - y) + iz]^4$$

Οι z_{zx}, z_{zy} , είναι μιγαδικοί αριθμοί

Θυμηθείτε τον αριθμό $z = r(\cos 2k\pi/n + i\sin 2k\pi/n) = re^{2k\pi i/n}$, $k = 1, 2, 3, \dots, n - 1$, που έχει ρίζα $\omega = \cos 2\pi/4 + i\sin 2\pi/4$ που παριστάνει ακτίνα εγγεγραμμένη σε κύκλο. Ο αριθμός $-x + y - iz = 0 = 1$ και είναι σαν να έχουμε δισδιάστατο μιγαδικό αριθμό $z = d + iz = 1$. Εδώ, στην ακτίνα υπάρχει η πραγματική, η φανταστική και ο πραγματικός και ο φανταστικός χρόνος, οι 4 διαστάσεις.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΜΕ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΧΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΤΙΣ ΤΡΕΙΣ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΙΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Ένα κανονικό τετράεδρο, από τα κανονικά πολύεδρα του Πλάτωνα, είναι και αυτό, εντός της κεντρικής φουσαλίδας, εγγεγραμμένο στον φλοιό της.

Έχει ακμή a , η περιγεγραμμένη ακτίνα R του φλοιού στο τετράεδρο, είναι $R=a\sqrt{3}/4$. Και η σφαίρα της κεντρικής φυσαλίδας, είναι ο 6διάστατος κόσμος και αντιστοιχεί στο κανονικό τετράεδρο (4 ισόπλευρα τρίγωνα). Κάθε τρίγωνο έχει εγγεγραμμένο κύκλο, που αντιστοιχεί σε ένα σύμπαν του κόσμου αυτού. Και κάθε σύμπαν έχει τις δύο διαστάσεις του χώρου, είναι επίπεδο. Και σε κάθε επίπεδο σύμπαν μιας στρώσης φυσαλίδων, αντιστοιχεί και ο αριθμός $z_{xy}=(y-x)-iz=1$, όπως στο επίπεδο που αναλύσαμε. Αλλά οι μιγαδικοί αριθμοί των εδρών του τετραέδρου, είναι διανύσματα που αντιστοιχούν στο τρισδιάστατο σύστημα συντεταγμένων του χώρου. Και έτσι θα έχουμε τρεις μιγαδικούς, με τρεις φανταστικούς άξονες, τον $z_{xy}=(y-x)-iz=1$ τον $z_{xz}=(y-z)-iz=1$ και τον, $z_{yz}=(z-x)-iz=1$. Άρα ο χώρος του 4έδρου, είναι χώρος των δύο διαστάσεων για κάθε σύμπαν-κύκλο του πραγματικού χώρου, μία ακτινική διάσταση χρόνου, γιατί η κίνηση είναι αυξομείωσης της ακτίνας του σφαιρικού κύματος και τρεις διαστάσεις φανταστικές, ο φανταστικός χώρος είναι τρισδιάστατος με την διάσταση του φανταστικού χρόνου επιπλέον.

Η κεντρική φυσαλίδα, είναι η βάση ύπαρξης κόσμων, μίας και δύο του χώρου και της διάστασης (μονοδιάσταση) του χρόνου, με τις αντίστοιχες φανταστικές διαστάσεις. Στις τρεις διαστάσεις του χώρου, όπως κάναμε και εισαγωγή στις δύο, υπάρχουν σφαιρικά κύματα, πυκνώματα αραιώματα του αιθέρα που κινούνται στην μονοδιάσταση του χρόνου. Μέσα στην φυσαλίδα, δεν υπάρχουν κόσμοι τριών διαστάσεων του χώρου και μία του χρόνου, υπάρχουν 6διδιάστατοι κόσμοι (τρίγωνα), όπου αντιστοιχούν οι δύο διαστάσεις της επιφάνειας με τις αντίστοιχες δύο φανταστικές και επιπλέον οι δύο διαστάσεις του πραγματικού και του φανταστικού χρόνου.

ΣΤΙΣ ΤΡΕΙΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ

Στις τρεις διαστάσεις, η κίνηση του αιθέρα σε πυκνώματα-αραιώματα, γραμμικά, επιφανείας και όγκου, είναι μοναδική. Ο χρόνος είναι κίνηση και μονάδα του χρόνου ομοιόμορφα επαναλαμβανόμενη κίνηση. Και στις τρεις διαστάσεις έχουμε και την διάσταση του χρόνου, μόνο που ο χρόνος (το πυκνωμα-αραιώμα του αιθέρα), συμβαίνει πάντα γραμμικά-ακτινικά, είναι μονοδιάστατος ο χρόνος!

Στις τρεις διαστάσεις του χώρου, θεωρούμε εντός της κεντρικής φυσαλίδας, δισδιάστατο σύστημα συντεταγμένων z, x, y και, $x=R\cos\theta, z=R\sin\theta$ αν βρίσκεται η R στους άξονες x, z και ο μιγαδικός αριθμός πάλι z είναι,

$$z=x+iz=R(\cos\theta+isin\theta) \text{ και } iz=z-x \quad (1)$$

Αν κρατήσουμε σταθερό το $x=R\cos\theta$ στον τρισδιάστατο πραγματικό χώρο x, y, z και το περιστρέψουμε γύρω από τον άξονα z , τότε σχηματίζεται κύκλος με κέντρο του επί του άξονα z και ακτίνα $r < R$, με επίπεδο παράλληλο προς το x, y . Η $r=x=R\cos\theta$, και $r^2=x^2+y^2$, στο επίπεδο x, y . Αν επιλέξουμε κατάλληλα τις ενέργειές μας (περιστρέψουμε και τους άξονες), τότε ο κύκλος ακτίνας r βρίσκεται στο επίπεδο μίας από τις έδρες του τετραέδρου.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΤΕΤΡΑΕΔΡΟΥ

Αντιστοιχούν σε αυτόν 4 σύμπαντα, των 4 πλευρών του κανονικού 4έδρου, που είναι εγγεγραμμένο το 4εδρο στον κύκλο του φλοιού της φυσαλίδας.

Στο κέντρο της φυσαλίδας, αντιστοιχεί μικρή σφαίρα από πυκνό αιθέρα ΙΔΙΟΝ και δέχεται την επιρροή του σφαιρικού ταλαντωτή που βρίσκεται στον βόρειο πόλο της φυσαλίδας και επηρεάζει το κέντρο ελέγχου των συμπάντων. Αυτό αυξομειώνει την ακτίνα της, ανάλογα με την διακύμανση της συχνότητας της θερμότητας που αναβλύζει από το μηδέν. Και επηρεαζόμενη από το κέντρο ελέγχου της κεντρικής φυσαλίδας που αναβλύζει την ενέργεια από το μηδέν. Η διακύμανση της ακτίνας είναι πολύ μικρή και συμβαίνουν πυκνώματα και αραιώματα που διαδίδονται στον ελαστικό αιθέρα. Μέρος των πυκνωμάτων ανακλάται από τον φλοιό και μέρος διαδίδεται στον εξωτερικό αιθέρα, την Ενωσία. Σε αυτό τον επόμενο χώρο βρίσκεται ο 12διάστατος κόσμος (με τις τρεις διαστάσεις του επιπέδου και του χρόνου και φανταστικές τρεις διαστάσεις επιπέδου και τις τρεις του χρόνου) και ο 12διάστατος με τα 6 τετράγωνα του κύβου, που είναι περιγραμμένος).

Ο ΔΙΣΚΟΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ

Είναι στενού πάχους έλλειψη, η διαμετρική τομή του δίσκου,

Τομή διαμετρικά κυκλικού δίσκου, είναι περίπου ένα επίπεδο

Η εξίσωση της έλλειψης είναι, $r = p / (1 - e \cos \theta)$ και όταν η εκκεντρότητά της e πλησιάζει τη μονάδα, τότε η έλλειψη πλησιάζει το επίπεδο, αφού δεν είναι μονάδα, βρίσκεται σε δύο διαστάσεις του χώρου η έλλειψη και ο δίσκος σε τρεις. Σε τέτοιους δίσκους αντιστοιχούν τα σύμπαντα των κόσμων, που είναι τα πολύεδρά τους περιγραμμένα του φλοιού της κεντρικής φυσαλίδας

Στους δίσκους σύμπαντα, ο χώρος είναι ανισότροπος και μη ομογενής. Δηλαδή δεν έχει ίδια συμπεριφορά η κίνηση υλικού σημείου στις τρεις διαστάσεις και η πυκνότητα του αιθέρα μεταβάλλεται. Στο κέντρο βάρους της έλλειψης είναι πυκνότερος και αραιώνει κατά μήκος των δύο αξόνων της. Ο ρυθμός αραιώσης, η γραμμική πυκνότητα αιθέρα $\rho = m / \Delta x$, είναι μικρότερη στον οριζόντιο άξονα και μεγαλύτερη στον κάθετο. Αλλά η πυκνότητα ρ δεν είναι γραμμική κατά μήκος των αξόνων. Έτσι μία ευθύγραμμη ακτινοβολία που φθάνει στην γη, που η γη βρίσκεται στο κέντρο των αξόνων της έλλειψης και της κάθετου διαμέτρου στην έλλειψη, του δίσκου, μπορεί στην πραγματικότητα να μην είναι ευθύγραμμη. Η έννοια της μη ομογένειας και ανισοτροπίας του πραγματικού χώρου, έχει σημασία μόνο αν αποτελείται από αιθέρα, με διαφορετική πυκνότητα.

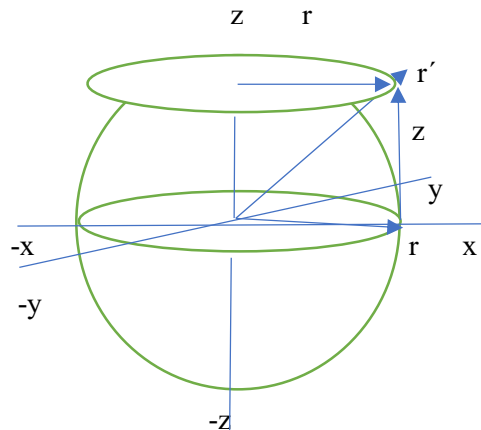
Ο ΚΥΒΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΑΣ

Ο κύβος έχει ακμή a , και ο κύβος που έχει εγγεγραμμένη την σφαίρα του φλοιού της κεντρικής φυσαλίδας, αντιστοιχεί στον κόσμο μας με $a/2 = R$.

Θα κάνουμε κάτι ανάλογο με τον 6διάστατο κόσμο, εντός της φουσαλίδας. Θεωρούμε σύστημα συντεταγμένων x, y, z , της κεντρικής φουσαλίδας. Θεωρούμε τον άξονα z , άξονα των φανταστικών αριθμών z . Θεωρούμε τα $z = r \sin \theta$ και $x = r \cos \theta$, $r > R$.

$$z = x + iz = r(\cos \theta + i \sin \theta)$$

Κρατούμε σταθερό το $r \cos \theta$ και περιστρέφουμε γύρω από τον άξονα z το $r \sin \theta$. Τότε η γωνία θ είναι του αρχικού διανύσματος, αλλά τώρα είναι $x^2 + z^2 = r'^2$ και r είναι η προβολή του r' , στο επίπεδο x, y . Και $x = r' \cos \phi$ και ϕ η γωνία των r, r'

Διάνυσμα r' , περιστρέφεται γύρω από τον άξονα z με ακτίνα $r' \cos \theta = r$, και r ίσης της κεντρικής φουσαλίδας και σχηματίζει κύκλο που αντιστοιχεί σε δίσκο ενός από τα 6 σύμπαντα του κόσμου μας.

Ο ένας δίσκος είναι του σύμπαντός μας, που αντιστοιχεί στον κύβο του κόσμου μας και έχει 6 σύμπαντα-δίσκων με μικρό πάχος, σε κάθε έδρα του κύβου και τρισδιάστατο χρόνο.

Στον κόσμο μας μπορούμε να έχουμε ευθύγραμμη κίνηση 3διάστατη, που στο τρισδιάστατο Καρτεσιανό σύστημα συντεταγμένων, είναι,

$$x = x_0 + v_1 \Delta t \quad y = y_0 + v_2 \Delta t \quad z = z_0 + v_3 \Delta t$$

και
$$\Delta t = (x - x_0) / v_1 = (y - y_0) / v_2 = (z - z_0) / v_3$$

οι τρεις ίδιοι χρόνοι που αντιστοιχούν στις τρεις διαστάσεις του χώρου. Ο μονοδιάστατος χρόνος είναι διάνυσμα, ο τρισδιάστατος είναι ο βαθμωτός όγκος των τριών διανυσμάτων, είναι ο Δt^3 και είναι βαθμωτό μέγεθος. Έτσι λοιπόν στους υπολογισμούς μας, πρέπει να υποθέτουμε $t^3 = t'$ και $t =$ διάνυσμα, μονοδιάσταση του 12διάστατου κόσμου μας, που απεικονίζεται με μιγαδικούς αριθμούς που είναι διανύσματα. Και στους άξονες x, y, z , αντιστοιχούν οι φανταστικοί ix, iy, iz . Και μην ξεχνάτε, ότι ο χρόνος, ο μονοδιάστατος χρόνος είναι κίνηση, ομοιόμορφα επαναλαμβανόμενη κίνηση μονάδα του χρόνου.

Στην μονοδιάστατο πραγματικό κόσμο η κίνηση που γίνεται στον πραγματικό κόσμο βρίσκεται επί της ακτίνας R ($R = R_0 + vt$) και ο φανταστικός κόσμος επί της iR και αντίστοιχα οι χρόνοι $\Delta t = (R - R_0) / v$, $\Delta t_i = (R_i - R_{0i}) / v$ (4 διαστάσεις στην πραγματικότητα). Στον 6διάστατο κόσμο των δύο πραγματικών διαστάσεων, η R , βρίσκεται στις δύο διαστάσεις του κύκλου. Οι άλλες δύο φανταστικές και ο χρόνος, επειδή η Δt είναι ίδια, δεν την ξεχωρίζουμε, οπότε έχουμε μόνο δύο διαστάσεις του χρόνου. Την πραγματική και την φανταστική.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΚΙΝΗΣΗ

Η μετατόπιση ενός υλικού αντικειμένου στον χώρο, είναι η κίνηση. Και επειδή η μετατόπιση αντιστοιχεί σε δύο σημεία AB του χώρου, τότε αντιστοιχεί διάνυσμα $\mathbf{AB}=\Delta\mathbf{x}$, αν βρίσκεται στον άξονα x (και $\mathbf{AB}=\Delta\mathbf{x}+\Delta\mathbf{y}+\Delta\mathbf{z}$ στις 3 διαστάσεις). Αυτή η μετατόπιση AB, γίνεται σε χρόνο Δt . Η Δt είναι κίνηση-μετατόπιση στον χώρο και εδώ που η κίνηση είναι ευθύγραμμη, θα έχουμε, $\Delta t_1+\Delta t_2+\Delta t_3=3\Delta t=\Delta t_1\mathbf{e}_1+\Delta t_2\mathbf{e}_2+\Delta t_3\mathbf{e}_3$ οι τρεις διαστάσεις του χρόνου, στις οποίες αντιστοιχούν οι φανταστικές.

Και $\Delta t_1=\Delta t_2=\Delta t_3$ με $\mathbf{e}_1, \mathbf{e}_2, \mathbf{e}_3$ τα μοναδιαία διανύσματα, και αντιστοιχούν στα διανύσματα $\Delta\mathbf{x}+\Delta\mathbf{y}+\Delta\mathbf{z}$.

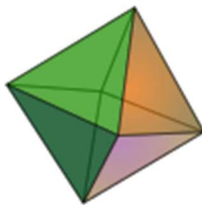
Αλλά σε μία πολύ προχωρημένη ανάλυση, επειδή ο πραγματικός χώρος ο τρισδιάστατος είναι ανισότροπος και ανομοιογενής, τότε οι τρεις χρόνοι Δt , δεν είναι ίσοι και για αυτό τις θεωρούμε τρεις διαστάσεις του κόσμου μας και όχι μία, όπως στον πραγματικό μονοδιάστατο και δισδιάστατο κόσμο.

Τότε η ταχύτητα είναι $v=\Delta\mathbf{x}_i/\Delta t_i$ είναι βαθμωτό μέγεθος, είναι μέτρο της κίνησης και η επιτάχυνση διάνυσμα. Και στην στροφορμή $\mathbf{h}=\mathbf{m}\mathbf{r}\mathbf{x}\mathbf{v}$, τώρα θα είναι $\mathbf{h}=\mathbf{m}\mathbf{v}\mathbf{r}$. Και η μαγνητική ροπή τώρα θα είναι, $\mathbf{\mu}=\mathbf{I}\mathbf{A}=\mathbf{e}\mathbf{v}\mathbf{r}/2$. Δηλαδή είναι σταθερές, αλλά διανύσματα. Και η δύναμη $\mathbf{F}=\mathbf{m}\mathbf{v}^2/\mathbf{r}=\mathbf{m}\mathbf{v}^2\mathbf{r}^4/\mathbf{r}^3$ είναι διάνυσμα, όπως η επιτάχυνση. Όταν η κεντρική δύναμη είναι αντίστροφη της ακτίνας των δύο σωμάτων εις τον κύβο, τότε η στροφορμή και η μαγνητική ροπή του σωματίου είναι σταθερές.

Στον κόσμο των δώδεκα διαστάσεων βρίσκονται τα σύμπαντα (3 πραγματικές διαστάσεις του χώρου, 3 φανταστικές του χώρου, 3 πραγματικές διαστάσεις του χρόνου και 3 φανταστικές) όπως το σύμπαν μας, $z^{12}=1$ και η ρίζα του που αντιστοιχεί στο $z=\omega=\cos 2\pi/12+i\sin 2\pi/12$, αντιστοιχεί σε κανονικό κύβο.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ 12 ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ ΚΑΝΟΝΙΚΟΥ ΟΚΤΑΕΔΡΟΥ

Ο κόσμος μας των 6 συμπάντων, αντιστοιχεί στις 12 διαστάσεις του χωρόχρονου και τις 6 πλευρές του κύβου. Ο φλοιός της κεντρικής φυσαλίδας, είναι και εγγεγραμμένος κανονικού οχταέδρου.

Το κανονικό οχτάεδρο, έχει 8 ισόπλευρα τρίγωνα και ίσα μεταξύ τους. Έχει εγγεγραμμένη σφαίρα την κεντρική φυσαλίδα ακτίνας $r=(6^{1/2}/6)a$, a =ακμή. Περιγραμμένη σφαίρα ακτίνας $R=(2^{1/2}/2)a > R_6$ του δικού μας κόσμου, με ακμή κανονικού τριγώνου a .

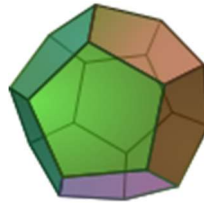
. Το οχτάεδρο είναι δύο τετράπλευρες πυραμίδες με βάση κοινή τετραγώνου. Στην κοινή αυτή βάση, συμβαίνουν οι δύο διαστάσεις του χρόνου. Και πάνω στα τρίγωνα, οι τρεις διαστάσεις του χώρου και 3 του χρόνου.

Τα σφαιρικά πυκνώματα-αραιώματα του αιθέρα, που διασχίζουν τους δίσκους-σύμπαντα, που είναι εγγεγραμμένοι στα 8 τρίγωνα και έχουν τις τρεις διαστάσεις του χώρου, όπως και στον κύβο-κόσμο μας και το οχτάεδρο παίρνει το τετράγωνο σαν κοινή βάση των δύο πυραμίδων του. Και παίρνει έτσι, τον δύο διαστάσεων χρόνο, ότι συμβαίνει στον τρισδιάστατο χώρο των δίσκων με τον τρισδιάστατο χρόνο που προβάλλεται στην κοινή βάση του τετραγώνου, που υπάρχουν οι δύο διαστάσεις του χρόνου, από όπου παίρνει τον δισδιάστατο χρόνο.

Για τον κόσμο αυτόν των 12 διαστάσεων, είναι, $z^{12}=1$, που έχει σαν ρίζες $z = \omega = \cos 2\pi/12 + i \sin 2\pi/12$, που αντιστοιχεί σε κανονικό 12γωνο, όπως και στον κόσμο μας του κύβου.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ 18 ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ

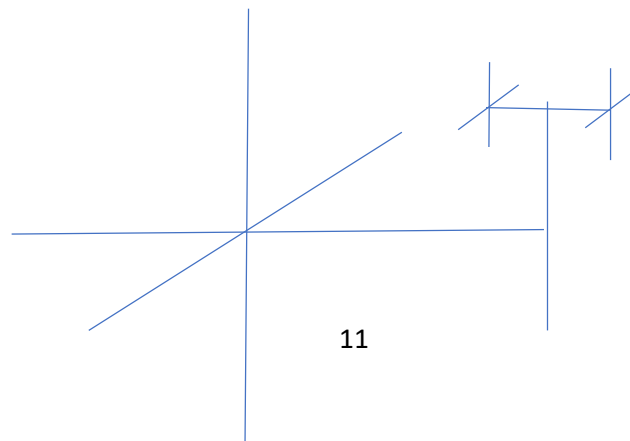
Το επόμενο κανονικό πολύεδρο του Πλάτωνα, είναι το κανονικό 12εδρο. Έχει 12 έδρες κανονικά πεντάγωνα και κάθε πεντάγωνο έχει εγγεγραμμένο μικρού πάχους δίσκο ακτίνας r , και λόγω του πάχους έχει τις τρεις διαστάσεις του χώρου.

Το 12εδρο είναι περιγραμμένο στην σφαίρα του φλοιού της κεντρικής φυσαλίδας, με ακτίνα, $R = \{(3)^{1/2}/2\} \varphi a = \{(3)^{1/2}/4\} \{1+(5)^{1/2}\} a$, a =ακμή έδρας κανονικού πολυγώνου και φ =χρυσός αριθμός. Και έχει την σφαίρα του φλοιού εγγεγραμμένη, με ακτίνα $r = \{\varphi^2/(2(3)^{1/2}-\varphi)\} a$

Στον χώρο αντιστοιχεί η κίνηση του υλικού σώματος, που έχει τις τρεις διαστάσεις του χώρου και τις 3 του χρόνου που αντιστοιχούν στην δημιουργό Θεό με τις αντίστοιχες τρεις φανταστικές του χρόνου, αλλά και τις τρεις διαστάσεις του χρόνου που αντιστοιχούν στο απώτερο μηδέν και οι άλλες τρεις φανταστικές, σύνολο 18 διαστάσεων. Το διάλυμα Δt_1 του χρόνου, έχει προβολή στο επίπεδο συμμετρίας του 12έδρου. Το επίπεδο συμμετρίας του 12έδρου, βρίσκεται στο επίπεδο x, y , των Καρτεσιανών συντεταγμένων της φυσαλίδας.

Στο κόσμο του 12έδρου, τον λόγο έχει και η απώτερη πραγματικότητα το μηδέν! Έτσι αυτό επεμβαίνει σε αυτό τον κόσμο και αυτό γίνεται με τρεις διαστάσεις του χρόνου που ανήκουν σε αυτό και η άλλη επίδραση γίνεται με τις τρεις διαστάσεις του χρόνου, που ανήκουν στην Θεά δημιουργό. Έτσι στο αρχικό σύστημα συντεταγμένων του χώρου, υπάρχουν στους τρεις ημιάξονες του, συστήματα συντεταγμένων του χρόνου, πραγματικού και φανταστικού χρόνου, που ανήκουν στο απώτερο μηδέν και την θεά.

Σύστημα συντεταγμένων του χώρου, στους άξονες αντιστοιχούν δύο συστήματα συντεταγμένων του χρόνου, όπως στο σχήμα αντιστοιχεί στον άξονα x

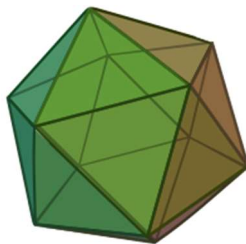
Σε κάθε ημιάξονα συντεταγμένων αντιστοιχούν δύο συστήματα συντεταγμένων του χρόνου και το κάθε ένα ανήκει στην Θεά, και το άλλο απώτερο μηδέν. Στους αρνητικούς ημιάξονες του χώρου, αντιστοιχούν συστήματα συντεταγμένων του φανταστικού χρόνου. Κάθε άξονας του χρόνου που είναι παράλληλος προς τους άλλους, έχει το ίδιο διάνυσμα του χρόνου της κίνησης που εκτελείται στο σύστημα συντεταγμένων του χώρου. Αλλά στην Θεά και το απώτερο μηδέν, ανήκουν ίσες αντίστοιχες διαστάσεις του χρόνου, αλλά προέρχονται και από τους δύο, είναι ίδιες οι αντίστοιχες, αλλά δύο ειδών διαστάσεις, Έτσι έχουμε τις 3 διαστάσεις του χώρου και τις αντίστοιχες 3 φανταστικές, τις 3 διαστάσεις πραγματικές του χρόνου της Θεάς και τις αντίστοιχες φανταστικές και τις 3 του απωτέρου μηδενός πραγματικές και τις 3 αντίστοιχες φανταστικές (18 διαστάσεις).

Ο αριθμός είναι $z^{18}=1$ και έχει ρίζες $z = \omega = \cos 2\pi/18 + i \sin 2\pi/18$, που αντιστοιχούν στις 18 κορυφές, κανονικού δεκαοκτάγωνου.

Το 12εδρο έχει εγγεγραμμένη σφαίρα R του φλοιού, $R = \phi^3 a / 2(3 - \phi)^{1/2}$ και περιγραμμένη $r = 3^{1/2} \phi a / 2 = 3^{1/2} (1 + 5^{1/2}) a / 4$.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ 24 ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ

Αντιστοιχεί στο κανονικό 20εδρο του Πλάτωνα, με είκοσι κανονικά τρίγωνα που αντιστοιχούν στα είκοσι σύμπαντα. Σε κάθε τρίγωνο, είναι εγγεγραμμένος κύκλος-δίσκος, που αντιστοιχεί σε σύμπαν.

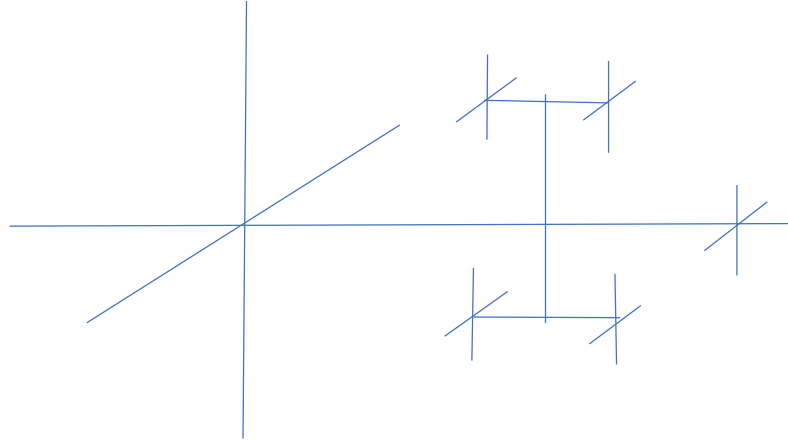
Το 20εδρο είναι περιγραμμένο στην σφαίρα της κεντρικής φουσαλίδας και έχει ακτίνα,

$$R = (a/2) \{ \phi(5)^{1/2} \}^{1/2} = 1/4 \{ 10 + 2(5)^{1/2} \}^{1/2} a$$

a = μήκος ακμής τριγώνου. Και εγγεγραμμένη την σφαίρα της κεντρικής φουσαλίδας με ακτίνα

$$r = \phi^2 a / 2(3)^{1/2}.$$

Στο 20εδρο υπάρχουν οι διαστάσεις του 12έδρου με επιπλέον τρεις του χρόνου, οι οποίες περιμένουν τον άνθρωπο να θεωθεί, να επηρεάσει το Όλο και να τις διευθύνει. Αυτές είναι,

Σύστημα συντεταγμένων του χώρου, στους άξονες αντιστοιχούν τρία συστήματα συντεταγμένων του χρόνου, όπως στο σχήμα αντιστοιχεί στον άξονα x

Στο σχήμα στις 3 πραγματικές διαστάσεις του χώρου αντιστοιχούν οι 3 φανταστικές διαστάσεις του χώρου και υπάρχουν τρεις επί τρεις 9 διαστάσεις του χρόνου, με τις αντίστοιχες φανταστικές (στο σχήμα πρέπει να παρασταθούν στους αρνητικούς ημιάξονες), ήτοι $18+6=24$ διαστάσεις. Οι 6 διαστάσεις του χρόνου ανήκουν στον άνθρωπο, αυτός ο κόσμος δεν δημιουργήθηκε ακόμη.

ΟΙ ΟΛΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΩΝ ΣΥΜΠΑΝΤΩΝ

Οι κόσμοι που βρίσκονται εκτός της κεντρικής φυσαλίδας, 12 διαστάσεων και άνω), έχουν σύμπαντα που είναι κυκλικοί δίσκοι, ελάχιστου πάχους. Τα σύμπαντα αυτά είναι ολογραφίες.

Στην πραγματικότητα υπάρχουν αυτά τα κυκλικά σύμπαντα στο βάθος του όλου, που ακτινοβολούν μονοχρωματική ακτινοβολία. Υπάρχουν συνασπίσεις ατόμων που ακτινοβολούν και η ακτινοβολία των ατόμων αυτών πέφτει πολύ πλάγια στην κυκλική δέσμη ακτινοβολίας των συμπάντων. Η τομή της ακτινοβολίας των ατόμων με την ακτινοβολία των συμπάντων, σχηματίζει τις ολογραφίες των συμπάντων. Και οι ολογραφίες είναι κυκλικοί δίσκοι, μικρού πάχους και εφάπτονται μερικοί στον ταλαντωτή που βρίσκεται στο βόρειο πόλο της κεντρικής φυσαλίδας.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η δομή του Όλου περιγράφεται συνοπτικά και είναι αυτή που η ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ φέρνει. Υπάρχει μονοδιάστατος, δισδιάστατος και τρισδιάστατος κόσμος πραγματικών διαστάσεων. Πίσω από αυτούς υπάρχουν οι φανταστικοί χώροι. Αλλά υπάρχουν και οι διαστάσεις του χρόνου, 'πραγματικές και φανταστικές. Η απλή κίνηση προσδιορίζει τον χρόνο Δt , που είναι ίδιος και στις τρεις διαστάσεις μίας κίνησης.

Ενώ ο χώρος έχει τρεις διαστάσεις με τις αντίστοιχες φανταστικές, ο χρόνος, όπως ορίστηκε, έχει τις τρεις διαστάσεις με τις αντίστοιχες φανταστικές που ανήκουν στην θεάς και άλλες τόσες που ανήκουν στην απώτερη πραγματικότητα. Είναι ο κόσμος των 18 διαστάσεων.

Τέλος μένει να δημιουργηθεί ο κόσμος των 24 διαστάσεων, που θα έχει εκτός από τις διαστάσεις του χρόνου της θεάς και που απώτερου μηδενός και άλλες έξι που θα ανήκουν στον άνθρωπο που θα καταστεί δημιουργός

ΣΧΕΤΙΚΑ

- 1) Μιγαδικές Μεταβλητές, Spiegel, p.p 1-32,33-62 ΕΣΠΠ, Αθήνα 1980
- 2)Μιγαδικοί Αριθμοί, Μ. Ζήβας, 11-55, 59-120, 131-161, Αθήνα 1995
- 3)Μαθηματικά, Μπαμπά-Πυρίδη, 30-80, 82-91, 107-175, Αθήνα 1974
- 4)Geometry, stereometry, Kiselev, 1-23, 29-66, 75-88, 107-172, Simizat, USA 2008
- 5) Μεγάλη Γεωμετρία, Α. Πάλλας,σελ. 7-36, 40-86, 106-124, 153-169, 211-275. Παπαδημητρίου, Αθήνα 1975
- 6)Θεωρητική Γεωμετρία, Π. Τόγκα, σελ. 133-311, 452-568, 56+9-734, 733-926, Παπαδημητρίου, Αθήνα 1957
- 7) Στοιχεία Παραστατικής Γεωμετρίας, Θ.Λόκκας, 1-21, 27-49, 71-139, Γκιούρδας, Λάρισα.